

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจสอบพิจารณาแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๖๔๐/๒๕๖๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และวีดิทัศน์

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการจึงไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับรัฐมนตรีนโยบายส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ สมควรปรับปรุงวิธีการจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์โดยใช้ระบบรับรองตนเอง ปรับปรุงการใช้ระบบอนุญาตเป็นระบบจดทะเบียนปรับปรุงกระบวนการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักรให้สะดวกและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเปลี่ยนบทกำหนดโทษทางอาญาที่ไม่ใช่ความผิดร้ายแรงเป็นมาตรการปรับเป็นพินัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และวิดิทัศน์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบกิจการภาพยนตร์ให้เป็นระบบ มีมาตรฐาน สามารถรักษา
ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ตลอดจนเพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค
โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ภาพยนตร์” หมายความว่า ภาพเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะมียี่ห้อประกอบด้วยหรือไม่ก็ตาม ที่จัดทำขึ้นเพื่อฉายหรือนำเสนอให้บุคคลอื่นรับชม แต่ไม่รวมถึง

(๑) การรายงานข่าวหรือเหตุการณ์

(๒) ภาพเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ภาพยนตร์ต่างประเทศ” หมายความว่า ภาพยนตร์ที่ใช้ภาษาต่างประเทศทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่ในบทภาพยนตร์ต้นฉบับสำหรับการแสดงภาพยนตร์ หรือภาพยนตร์ที่ผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์มิได้มีสัญชาติไทย

“สร้างภาพยนตร์” หมายความว่า การผลิต ถ่ายอัด บันทึก หรือทำด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อให้เป็นภาพยนตร์

“ฉาย” หมายความว่า การทำให้เนื้อหาภาพยนตร์ปรากฏด้วยเครื่องมือหรือวิธีการอื่นใด

“จำหน่าย” หมายความว่า ขาย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน โอน หรือให้เช่า

“โรงภาพยนตร์” หมายความว่า สถานที่ฉายภาพยนตร์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพาณิชย์

“อุตสาหกรรมภาพยนตร์” หมายความว่า อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การใช้ การจำหน่าย การเผยแพร่ การส่งออก หรือการนำเข้าซึ่งภาพยนตร์

“หมายเลขรหัส” หมายความว่า หมายเลขที่กำหนดขึ้นสำหรับภาพยนตร์ที่ได้รับการจัดระดับความเหมาะสมแล้ว

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์แห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์แห่งชาติ

“ผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์” หมายความว่า ผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลาง นายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร หรือนายทะเบียนประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นนายทะเบียนกลางมีหน้าที่และอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้และเป็นนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งนายทะเบียนประจำจังหวัดเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งนี้ ภายในเขตจังหวัดของตน

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้

ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศหรือระเบียบ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของตน

การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม หรือการลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม อาจกำหนดให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงขนาด การสร้างโอกาส และความเสมอภาค ในการเข้าถึงตลาดของผู้ประกอบอุตสาหกรรมภาพยนตร์ หรือการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐก็ได้

กฎกระทรวง ประกาศ และระเบียบ นั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์แห่งชาติ

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์แห่งชาติ ประกอบด้วย

(๑) รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง

และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวง

การท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกากระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน)

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านภาพยนตร์ ด้านสื่อสารมวลชน ด้านการตลาด หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมภาพยนตร์ ในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ประกอบกิจการ อุตสาหกรรมภาพยนตร์หรือผู้ประกอบการอาชีพในอุตสาหกรรมภาพยนตร์จำนวนสี่คน โดยคำนึงถึงความหลากหลายของผู้ประกอบกิจการหรือผู้ประกอบการอาชีพดังกล่าวด้วย

ให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมและอธิบดีกรมการท่องเที่ยวเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ คณะกรรมการอาจมีมติให้เชิญหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจโดยตรงเกี่ยวกับเรื่องที่จะพิจารณาให้เข้าร่วมประชุมเป็นครั้งคราวในฐานะกรรมการด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้ซึ่งได้รับเชิญและมาประชุมมีฐานะเป็นกรรมการสำหรับการประชุมครั้งที่ได้รับเชิญนั้น

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๗ (๔) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี

ข. ลักษณะต้องห้าม

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๒) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง
- (๓) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าจะมีการรอลงโทษหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๔) ถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๗ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่แต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๗ (๔) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๗ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ
- (๒) ติดตามการดำเนินการตามนโยบายที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์
- (๓) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย รวมทั้งแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศไทย
- (๔) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) ศึกษาค้นคว้าวิจัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๓ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการปฏิบัติหน้าที่ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา ให้กรรมการผู้นั้นแจ้งให้ที่ประชุมทราบและให้ที่ประชุมพิจารณาว่ากรรมการผู้นั้นสมควรจะอยู่ในที่ประชุมหรือมีมติในการประชุมเรื่องนั้นได้หรือไม่ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการแต่งตั้งโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการอาจเชิญผู้เชี่ยวชาญ หรือบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการเกี่ยวกับเรื่องที่จะพิจารณาอันจะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติงาน

มาตรา ๑๖ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

หมวด ๒

นโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการจัดทำนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์
ทุกกรอบระยะเวลาห้าปีเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การจัดทำนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงการพัฒนาให้อุตสาหกรรมภาพยนตร์เป็นกลไกในการขับเคลื่อนความสมานฉันท์ในสังคมและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และในการเผยแพร่ความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีของไทย

มาตรา ๑๘ นโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์อย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการและรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) การส่งเสริมการสร้างภาพยนตร์ไทย
- (๒) การส่งเสริมการศึกษา การค้นคว้าและวิจัย เพื่อสร้างนวัตกรรมและพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมภาพยนตร์ และเพื่อกระตุ้นการขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจของประเทศให้เป็นที่รู้จักในต่างประเทศผ่านภาพยนตร์
- (๓) การเสริมสร้างความรู้และความเชี่ยวชาญ รวมทั้งต่อยอดความรู้ด้านเทคโนโลยีเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศ
- (๔) การส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการในอุตสาหกรรมภาพยนตร์เข้าสู่ตลาดต่างประเทศ ตลอดจนการศึกษาและวิจัยตลาดภาพยนตร์ระหว่างประเทศ
- (๕) การเสนอมาตรการส่งเสริมสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรและด้านอื่นแก่ผู้ประกอบกิจการในอุตสาหกรรมภาพยนตร์
- (๖) การส่งเสริมและการพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างผู้ประกอบกิจการในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนส่งเสริมให้มีการสร้างภาพยนตร์ร่วมกันกับต่างประเทศในราชอาณาจักร
- (๗) มาตรการขับเคลื่อนให้เป็นไปตามนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์
- (๘) งบประมาณที่ต้องใช้ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์
- (๙) หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องและระยะเวลาการดำเนินงาน

มาตรา ๑๙ ในการจัดทำนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์
ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓

การสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร

มาตรา ๒๐ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ต่างประเทศคณะหนึ่งหรือหลายคณะ โดยแต่ละคณะให้ประกอบด้วยบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการ ทำหน้าที่พิจารณาอนุญาตการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร

คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ต่างประเทศให้มีจำนวนไม่เกินเก้าคน โดยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านการต่างประเทศ ภาพยนตร์ ศิลปวัฒนธรรม สื่อสารมวลชน หรือสิ่งแวดล้อม ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือผลประโยชน์ทับซ้อนกับการประกอบกิจการภาพยนตร์

ให้กรมการท่องเที่ยวทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ต่างประเทศ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ต่างประเทศ

ให้นำมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ต่างประเทศด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ผู้ใดประสงค์จะสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาตพร้อมด้วยบทภาพยนตร์ คำโครง และเรื่องย่อของภาพยนตร์ที่จะสร้างต่อกรมการท่องเที่ยวโดยยื่นผ่านผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์ และต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ต่างประเทศ และหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่ที่จะใช้สร้างภาพยนตร์ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒ การสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักรดังต่อไปนี้ไม่ต้องขออนุญาต

- (๑) ภาพยนตร์ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- (๒) ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นการส่วนตัว
- (๓) ภาพยนตร์ที่มีการสร้างในต่างประเทศและได้นำมาใช้บริการตามกระบวนการหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ในราชอาณาจักร
- (๔) ภาพยนตร์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ผู้ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๑ ต้องดำเนินการสร้างภาพยนตร์ตามบทภาพยนตร์และคำโครง ตลอดจนเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาต โดยคำนึงถึงฉากและองค์ประกอบของฉากที่ถ่ายทำ บทสนทนา และสถานที่ถ่ายทำ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สภาพสังคม และมีให้มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติ

มาตรา ๒๔ ผู้ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๑ ต้องดำเนินการสร้างภาพยนตร์
ในลักษณะที่ไม่เป็นการบ่อนทำลาย ชัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงและเกียรติภูมิของประเทศไทย

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่การสร้างภาพยนตร์มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหาย
ต่อสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ผู้ได้รับอนุญาต
ตามมาตรา ๒๑ ต้องดำเนินการจัดการความเสียหายหรือปรับปรุงสิ่งดังกล่าวให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม
กลับคืนสู่สภาพเดิม หรือสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพเดิม ทั้งนี้ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๖ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์ต้องขึ้นทะเบียน
กับกรมการท่องเที่ยว

คุณสมบัติของผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ในการขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมการท่องเที่ยวประกาศกำหนด

มาตรา ๒๗ ในการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร
ให้กรมการท่องเที่ยวมอบหมายผู้กำกับดูแลการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร
เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตให้เป็นไปตามมาตรา ๒๓
และมาตรา ๒๔

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม
ระเบียบที่อธิบดีกรมการท่องเที่ยวประกาศกำหนด

คุณสมบัติของผู้กำกับดูแลการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร
ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมการท่องเที่ยวประกาศกำหนด

หมวด ๔

การฉายและจำหน่ายภาพยนตร์

ส่วนที่ ๑

การจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์

มาตรา ๒๘ ภาพยนตร์ที่นำออกฉายหรือจำหน่ายในราชอาณาจักรจะต้องได้รับ
การจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ให้เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้รับชมโดยผู้รับรองตนเอง
ตามมาตรา ๓๓ ซึ่งต้องเป็นไปตามมาตรฐานและรายละเอียดการจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหา
ภาพยนตร์ที่จัดทำขึ้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๙ ภาพยนตร์ดังต่อไปนี้ ไม่ต้องได้รับการจัดระดับความเหมาะสม
ของเนื้อหาภาพยนตร์

(๑) ภาพยนตร์ที่หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติผลิตขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา เพื่อการเรียน การสอน หรือเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยมอันดีงามในสังคมไทย

(๒) ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นการส่วนตัวและมีได้ฉาย หรือจำหน่ายเป็นการสาธารณะในราชอาณาจักร

(๓) ภาพยนตร์ที่ฉายตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์

(๔) ภาพยนตร์ที่ฉายในเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง

(๕) ภาพยนตร์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๘

(๒) หลักเกณฑ์การพิจารณาหรือลักษณะของแต่ละระดับความเหมาะสมของเนื้อหา ภาพยนตร์

(๓) การแสดงระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ และการแสดงข้อความว่า ภาพยนตร์มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องใด เช่น ความรุนแรง เพศสัมพันธ์ การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม การใช้สารเสพติด การพนัน

มาตรา ๓๑ รัฐมนตรีอาจออกประกาศกำหนดให้ยอมรับมาตรฐานและรายละเอียด การจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ที่จัดทำขึ้นโดยหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชน ต่างประเทศที่เห็นว่าเหมาะสมมาใช้ได้

ในกรณีที่ระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ของหน่วยงานภาครัฐ หรือภาคเอกชนต่างประเทศตามวรรคหนึ่งแตกต่างจากระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ ที่กำหนดตามมาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาหรือลักษณะของแต่ละ ระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์นั้นด้วย โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ภาพยนตร์ที่มีการจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ตามมาตรฐาน และรายละเอียดที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นภาพยนตร์ที่ได้รับการจัดระดับความเหมาะสม ของเนื้อหาภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๘

มาตรา ๓๒ การจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ไม่มีผลเป็นการ คัดกรองผู้นำภาพยนตร์ออกฉาย จำหน่าย หรือเผยแพร่ในราชอาณาจักรให้พ้นจากความรับผิดชอบ ในทางแพ่ง ทางอาญา หรือจากการกระทำที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายอื่นอันมีมูลมาจากภาพยนตร์นั้น

มาตรา ๓๓ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้รับรองตนเองต้องขึ้นทะเบียนกับนายทะเบียนกลาง คุณสมบัติของผู้รับรอง และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด

มาตรา ๓๔ ผู้รับรองตนเองต้องจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ให้เป็นไปตามมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ แล้วแต่กรณี และก่อนนำภาพยนตร์ออกฉายหรือจำหน่ายในราชอาณาจักรต้องแจ้งระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์นั้นต่อนายทะเบียนกลาง

เมื่อนายทะเบียนกลางได้รับแจ้งระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้กำหนดหมายเลขรหัสของภาพยนตร์ และแจ้งให้ผู้รับรองตนเองทราบและประกาศในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

การแจ้งระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ตามวรรคหนึ่ง และการกำหนดหมายเลขรหัสและการแจ้งให้ผู้รับรองตนเองทราบตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ ภาพยนตร์ที่นำออกฉายหรือจำหน่ายต้องแสดงระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ และแสดงข้อความว่าภาพยนตร์มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องใดซึ่งต้องมีเนื้อหาเช่นเดียวกับที่ผู้รับรองตนเองได้จัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์และแจ้งต่อนายทะเบียนกลางตามมาตรา ๓๔

ส่วนที่ ๒

การประกอบกิจการเกี่ยวกับการฉายและจำหน่ายภาพยนตร์

มาตรา ๓๖ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการฉายภาพยนตร์หรือจำหน่ายภาพยนตร์ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีฐานข้อมูลหลักในราชอาณาจักร ให้แจ้งการประกอบกิจการต่อนายทะเบียนกลาง เว้นแต่เป็นการประกอบกิจการฉายหรือจำหน่ายภาพยนตร์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการโรงภาพยนตร์หรือจำหน่ายภาพยนตร์ซึ่งมิใช่กรณีตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งการประกอบกิจการต่อนายทะเบียน เว้นแต่เป็นการประกอบกิจการโรงภาพยนตร์หรือจำหน่ายภาพยนตร์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

การแจ้งและการออกหลักฐานการรับแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การประกอบกิจการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องชำระค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ ฉายภาพยนตร์ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีฐานข้อมูลหลักในราชอาณาจักร หรือจำหน่ายภาพยนตร์เป็นรายปีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตรา ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๗ ผู้ประกอบกิจการตามมาตรา ๓๖ ต้องประกอบกิจการให้เป็นไปตามมาตรฐานการประกอบกิจการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ ผู้ประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ หรือฉายภาพยนตร์ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีฐานข้อมูลหลักในราชอาณาจักร ต้องฉายภาพยนตร์ให้เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้รับชมตามระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๘ ด้วย

การฉายภาพยนตร์ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๙ ผู้ประกอบกิจการจำหน่ายภาพยนตร์ต้องจำหน่ายภาพยนตร์ให้เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้รับบริการตามระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๘

การจำหน่ายภาพยนตร์ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ ผู้ประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ ฉายภาพยนตร์ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีฐานข้อมูลหลักในราชอาณาจักร หรือจำหน่ายภาพยนตร์ ต้องแสดงหลักฐานการรับแจ้งตามมาตรา ๓๖ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อมีการขอตรวจสอบ

การแสดงผลหลักฐานการรับแจ้งตามวรรคหนึ่ง อาจแสดงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือสำเนาภาพถ่ายหลักฐานการรับแจ้งก็ได้

มาตรา ๔๑ ผู้ประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ ฉายภาพยนตร์ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีฐานข้อมูลหลักในราชอาณาจักร หรือจำหน่ายภาพยนตร์ที่ประสงค์จะเลิกกิจการจะต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

หมวด ๕

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่และอำนาจในเขตอำนาจของตน ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานประกอบกิจการโรงภาพยนตร์และกิจการจำหน่ายภาพยนตร์ในระหว่างเวลาทำการของสถานประกอบกิจการนั้นเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ค้นเคหสถาน ที่รโหฐาน หรือสถานที่ใดที่สงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานนั้น หรือยึดหรืออายัดภาพยนตร์ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๓) สั่งระงับการฉายหรือการจำหน่ายภาพยนตร์ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๘ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕

(๔) สั่งระงับการประกอบกิจการจำหน่ายภาพยนตร์หรือโรงภาพยนตร์ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการไม่จ่ายค่าปรับบังคับการภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๕) สั่งให้หยุดการสร้างภาพยนตร์ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔

เมื่อได้เข้าไปและเริ่มตรวจสอบตาม (๑) หรือค้นตาม (๒) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จ จะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

การค้นตาม (๒) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อค้นเคหสถาน เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ หลักฐานดังกล่าวจะถูกยักยัก ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม ให้ดำเนินการค้น ยึด หรืออายัดหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นแต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๔๓ ภาพยนตร์ที่ได้ยึดไว้ตามมาตรา ๔๒ (๒) ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของหรือพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้รับและผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึดหรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุด ให้ตกเป็นของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม และให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมหรือผู้ซึ่งกรมส่งเสริมวัฒนธรรมมอบหมาย ทำลายหรือนำไปใช้โดยประการอื่นได้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๖

มาตรการทางปกครอง

ส่วนที่ ๑

มาตรการทางปกครองสำหรับการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์กระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้สร้างภาพยนตร์ หรือไม่แนะนำหรือดักเตือนผู้สร้างภาพยนตร์เป็นเหตุให้ผู้สร้างภาพยนตร์ต่างประเทศก่อให้เกิดความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปะ วัฒนธรรม ศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือภาพลักษณ์ของประเทศไทย หรือปล่อยปละละเลยให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์ทำหน้าที่แทนตน ให้อธิบดีกรมการท่องเที่ยวหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการท่องเที่ยวมอบหมายมีอำนาจสั่งห้ามมิให้ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน

การถ่ายทำภาพยนตร์ตามระยะเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปี หรือสั่งให้เพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์ของผู้นั้น

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ให้หยุดการสร้างภาพยนตร์ตามมาตรา ๔๒ (๕) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้ผู้สร้างภาพยนตร์ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน และให้ดำเนินการแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนดด้วย

หากผู้สร้างภาพยนตร์ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ต่างประเทศ เพื่อพิจารณาสั่งเพิกถอนการอนุญาตสร้างภาพยนตร์ดังกล่าวต่อไป

ส่วนที่ ๒

มาตรการทางปกครองสำหรับการฉายหรือจำหน่ายภาพยนตร์

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ผู้รับรองตนเองตามมาตรา ๓๓ กระทำการดังต่อไปนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งให้ผู้รับรองตนเองแก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

(๑) จัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑

(๒) ไม่แจ้งระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ตามมาตรา ๓๔

ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนกลางมีอำนาจพิจารณาสั่งให้เพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นผู้รับรองตนเองของผู้นั้น

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่ผู้ประกอบการโรงภาพยนตร์ ฉายภาพยนตร์ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีฐานข้อมูลหลักในราชอาณาจักร หรือจำหน่ายภาพยนตร์ กระทำการดังต่อไปนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งให้ผู้ประกอบการฉายหรือจำหน่ายภาพยนตร์แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

(๑) ฉายหรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยไม่แสดงระดับความเหมาะสมและข้อความตามมาตรา ๓๐ (๓)

(๒) ไม่แจ้งการประกอบกิจการต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๓๖

(๓) ประกอบกิจการไม่เป็นไปตามมาตรฐานตามมาตรา ๓๗

(๔) ฉายหรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๓๙

ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ที่ให้แก้ไขการกระทำตาม (๑) หรือ (๔) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ระงับการฉายหรือจำหน่ายภาพยนตร์นั้น จนกว่าจะได้รับการแก้ไข

ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ที่ให้แก้ไขการกระทำตาม (๓) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้ชำระค่าปรับบังคับการภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ที่ให้แก้ไขการกระทำตาม (๒) (๓) หรือ (๔) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งต่อนายทะเบียนเพื่อประกาศการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ประกอบกิจการนั้นในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมส่งเสริมวัฒนธรรมให้ทราบเป็นการทั่วไปด้วย

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ ฉายภาพยนตร์ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีฐานข้อมูลหลักในราชอาณาจักร หรือจำหน่ายภาพยนตร์ มิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๓๖ ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละห้าต่อเดือน และถ้ายังไม่ยินยอมเสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการประกอบกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่มครบจำนวน

การคำนวณเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งมิให้คิดทบต้น

เงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งมิให้เกินจำนวนค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการรายปีที่ต้องชำระ

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการฉายหรือจำหน่ายภาพยนตร์ดำเนินการฉายหรือจำหน่ายภาพยนตร์ที่จัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอต่อนายทะเบียนเพื่อมีคำสั่งให้ระงับการฉายหรือจำหน่ายภาพยนตร์นั้นจนกว่าจะได้รับการแก้ไข

หมวด ๗

การอุทธรณ์

ส่วนที่ ๑

การอุทธรณ์คำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๒ ผู้ได้รับคำสั่งค้น ยึด หรืออายัดตามมาตรา ๔๒ (๒) คำสั่งระงับการฉายหรือการจำหน่ายภาพยนตร์ตามมาตรา ๔๒ (๓) คำสั่งระงับการประกอบกิจการตามมาตรา ๔๒ (๔) หรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรการทางปกครอง มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่ออธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จและแจ้งผู้อุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ที่ครบถ้วนและถูกต้องแล้ว ถ้าพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๓ การอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ ต้องทำเป็นหนังสือ และต้องมี

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

(๒) ชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๓) การกระทำทั้งหลายที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ พร้อมทั้งข้อเท็จจริง

หรือพฤติการณ์ตามสมควรเกี่ยวกับการกระทำดังกล่าว

(๔) ข้อโต้แย้ง และข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย

(๕) คำขอของผู้อุทธรณ์

(๖) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ ถ้าเป็นการอุทธรณ์แทนผู้อื่นจะต้องแนบใบมอบฉันทะ
ให้ผู้อุทธรณ์มาด้วย

คำอุทธรณ์ใดมีรายการไม่ครบตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ชัดเจน หรือไม่อาจเข้าใจได้
ให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมให้คำแนะนำแก่ผู้อุทธรณ์เพื่อดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมคำอุทธรณ์นั้น
ให้ถูกต้องครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนด ในการนี้ ให้ถือว่าวันที่ยื่นอุทธรณ์ครั้งแรกเป็นหลักในการนับ
ระยะเวลาอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์อาจถอนคำอุทธรณ์ที่ยื่นไว้แล้วในเวลาใด ๆ ก่อนที่ผู้มีอำนาจวินิจฉัย
อุทธรณ์จะมีคำวินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดในเรื่องอุทธรณ์นั้นก็ได้

มาตรา ๕๔ ผู้ได้รับคำสั่งให้เพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นผู้รับรองตนเองตาม
มาตรา ๔๘ วรรคสอง หรือคำสั่งให้ระงับการฉายหรือจำหน่ายภาพยนตร์ตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง
และมาตรา ๕๑ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามกฎหมาย
ว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

คำวินิจฉัยของปลัดกระทรวงวัฒนธรรมให้เป็นที่สุด

ส่วนที่ ๒

การอุทธรณ์คำสั่งคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ต่างประเทศ

มาตรา ๕๕ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ประกอบด้วย ผู้แทนสำนักงาน
อัยการสูงสุดเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกา และผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาพยนตร์ซึ่งรัฐมนตรีเห็นชอบจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมการท่องเที่ยวแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกรมการท่องเที่ยว
เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้กรมการท่องเที่ยวทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการวินิจฉัย
อุทธรณ์ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงาน
ของคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์

ให้นำมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการ
วินิจฉัยอุทธรณ์โดยอนุโลม

มาตรา ๕๖ คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์มีหน้าที่และอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ต่างประเทศตามมาตรา ๒๑

มาตรา ๕๗ การอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา ๒๑ ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จและแจ้งผู้อุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ที่ครบถ้วนและถูกต้องแล้ว ถ้าพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

หมวด ๘

มาตรการปรับเป็นพินัย

มาตรา ๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๓๕ ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๕๙ ผู้ใดฉายหรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยรู้อยู่แล้วว่าการจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำ ความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการ หรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิดทางพินัย ผู้นั้นมีความผิดทางพินัยและต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดทางพินัยนั้น ๆ ด้วย

หมวด ๙

โทษทางอาญา

มาตรา ๖๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๔๒ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการ และละเว้นไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษ ตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๖๔ บรรดาความผิดตามส่วนนี้ ให้ดำเนินการเปรียบเทียบได้

ในกรณีที่ผู้ใดกระทำความผิดตามส่วนนี้ และผู้กระทำความผิดนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้อธิบดีกรมการท่องเที่ยวหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการท่องเที่ยวมอบหมายดำเนินการเปรียบเทียบตามกฎหมาย และเมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่ได้เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๕ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์แห่งชาติ ประกอบด้วย รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เลขาธิการคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน) เป็นกรรมการ และให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม เป็นกรรมการ และเลขานุการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์แห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๖ ให้นายทะเบียนประจำจังหวัดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นนายทะเบียนประจำจังหวัดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีคำสั่งแต่งตั้งนายทะเบียนประจำจังหวัดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๗ ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ (๑) แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับอยู่ในตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ต่างประเทศตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๘ ให้ภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาต และการบันทึกคำบอกแจ้งว่าภาพยนตร์ได้ผ่านการพิจารณาและได้รับอนุญาตรวมทั้งประเภท ของภาพยนตร์ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นภาพยนตร์ที่ผู้รับรองตนเองได้จัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ และเป็นการแสดงระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์และการแสดงข้อความว่าภาพยนตร์ มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องใดตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

มาตรา ๖๙ บรรดาใบอนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือเป็นหลักฐานการรับแจ้งหรือการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมดำเนินการ ออกหลักฐานการรับแจ้งและส่งให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการตามวรรคหนึ่งต่อไป

มาตรา ๗๐ บรรดาคำขอใบอนุญาตหรือคำขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และยังคงการพิจารณาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้ถือเป็นการแจ้งหรือการขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี และให้ดำเนินการ เกี่ยวกับการออกหลักฐานการรับแจ้งหรือการอนุญาตต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๖๕ เป็นผู้วินิจฉัย และเมื่อคณะกรรมการดังกล่าววินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้ปฏิบัติตามนั้น

มาตรา ๗๑ ให้ผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย ที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้กับกรมการท่องเที่ยวแล้วในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นผู้ประสานงาน การถ่ายทำภาพยนตร์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๒ บรรดาการอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ได้ยื่นอุทธรณ์หรืออยู่ในระหว่างพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมหรือคณะกรรมการวินิจฉัย อุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี มีอำนาจพิจารณาและมีคำสั่งต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

มาตรา ๗๓ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่ง ที่ออกตาม พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมี กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

ค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ ฉายภาพยนตร์
ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีฐานข้อมูลหลักในราชอาณาจักร
หรือจำหน่ายภาพยนตร์

ปีละ ๒,๐๐๐ บาท